

งานสำคัญ งานสำเร็จ

วิเชษฐ์ ตรีสุภาพกุล
Global Co., Ltd.

จบ

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

11. สร้างความสัมพันธ์ลึกๆ (create deeper connection) ตราบใดที่มนุษย์ยังต้องทำงานร่วมกับมนุษย์ การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีก็ยังเป็นหัวใจของการทำงานอยู่วันยังค่ำ ปัจจุบันมีการนำประวัติการต่อสู้ของคนโบราณ อาทิ สามก๊ก ชุนหู่บ้าง มาเป็นแนวการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษา “คน” การสร้างความสัมพันธ์ และการปฏิสัมพันธ์กับคนอย่างไร หรือแม้แต่การนำศาสตร์โบราณของสำนักซูจี เกี่ยวกับเรื่อง Enneagram หรือนพลักษณ์คือให้รู้จักประเภทของคน และวิธีที่จะปฏิบัติต่อคนแต่ละประเภทอย่างไรให้ได้ผลลัพธ์และผลงานที่ดี การสร้างความสัมพันธ์อันลึกๆในแบบฉบับของจีนที่เรียกว่า Guanxi (关系) นั่นถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่คนจีนใช้มาแต่โบราณ และแม้ปัจจุบันคนจีนก็ยังใช้กันอยู่ และถือเป็นกฎแห่งสำคัญบรรลุความสำเร็จในงานทีเดียว ดังนั้น หากเราจะประยุกต์การสร้างความสัมพันธ์ลึกๆก็เป็นเรื่องไม่เสียหาย แต่ต้องมีจริยธรรมอาศัยความถูกต้องเป็นหลัก เมื่อเป็นเช่นนั้นเราย่อมมีความสุขในการทำงาน

12. รักษาคำพูด (keep your agreement) การปฏิบัติงานใดๆก็ตาม เมื่อปฏิบัติตามที่ได้ตกลงกันไว้ โดยไม่บิดพลิ้วหรือบิดผันผิดไปจากข้อตกลงแล้ว ย่อมเกิดความราบรื่นในงาน เกิดความไว้วางใจ

อย่างไม่มีระแวง ดังนั้น การตกลงใดๆก็ดี เมื่อเป็นคำพูดหรือข้อตกลงไว้แล้ว ก็ควรรักษาคำพูด มิฉะนั้นจะเกิดความไม่ไว้วางใจ ไม่ไว้วางใจ ไม่ศรัทธา และหากเกี่ยวกับพันธมิตรทางการค้า ย่อมต้องปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างเคร่งครัด เพราะหากผิดจากข้อตกลงแล้ว ความขัดแย้งย่อมเกิดขึ้น และไม่ใช่ว่าผลดีกันทั้งสองฝ่าย การรักษาคำพูดช่วยให้เกิดความสุขในการทำงาน และสูงสุดหมายได้อย่างมั่นคง

13. ทำสมาธิ (meditate) ปัจจุบันการทำสมาธิกลายเป็นตัวช่วยที่สำคัญไปแล้ว หลายประเทศทางตะวันตกนำเอาหลักการและวิธีการทำสมาธิไปปรับใช้ในการทำงาน และแม้แต่ชีวิตส่วนตัว มีการวิจัยมากมายที่ยืนยันว่าการทำสมาธิมีผลดีต่อการทำงาน ต่อความคิด อารมณ์ แม้แต่หนักก็ฟ้าเอง ก่อนทำการแข่งขัน ก็ยังนั่งทำสมาธิเพื่อสงบจิต เพื่อให้จิตมีพลังที่จะแข่งขัน บรรดานักบริหารในระดับสูงนับวันจะพึงพากการทำสมาธิ เพราะตระหนักดีว่าการทำสมาธิช่วยให้มีสติมากขึ้น มี inner peace และยังเป็นการอยู่กับตัวเองได้มีโอกาสสำรวจตนเอง และหาทางแก้ปัญหา หรือบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น การจะมีความสุขในการทำงาน เราจึงต้องรู้จักทำสมาธิ ซึ่งมีแต่บวกไม่มีลบ

14. ตั้งมั่นในสิ่งที่ทำ (focus on what you are doing)

หมายถึง การโฟกัส หรือมุ่งมั่นตั้งใจกับงานที่กำลังทำอยู่อย่างมีสติ รู้ตัว ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่จัดอบรมเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มผลงาน ด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งโดยรวมแล้วก็คือการจะไปให้ถึงเป้าหมายของงานได้อย่างไร วิธีที่จะโฟกัสเป็นอย่างไร ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการพัฒนาตนเอง ดังนั้น การจดจ่อมุ่งมั่นต่องานที่กำลังทำอย่างมีความสุขนั้น ช่วยให้เราไม่เบื่อหน่าย นั้นย่อมหมาความว่าเราจะต้องมีความรักในสิ่งที่ทำดังได้กล่าวมาแล้วตอนต้นๆ มุ่งมั่นเกาะติดอย่างไม่ให้หลุด ในประวัติของนักประดิษฐ์ชื่อดัง ล้วนผ่านความล้มเหลวมาไม่น้อย แต่ด้วยความรัก และเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ทำ วันหนึ่งก็สำเร็จ ดังนั้น จงสุขใจกับสิ่งที่ทำ จงมีความสุขกับความมุ่งมั่นในสิ่งที่ทำ

15. มองโลกในแง่ดี (be optimist) การทำงานที่จะมีความสุขนั้น สิ่งหนึ่งก็คือ มองโลกในแง่ดีเข้าไป การมองโลกในแง่ดีจะช่วยให้เราทำงานอย่างสนุก จริงอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง อาจมีความโหดร้ายอยู่บ้าง แต่คงไม่ใช่ทั้งหมด หากเรามองว่าน่าจะมีช่องว่างพอที่จะเพิ่มพื้นที่ที่เป็นบวกมากขึ้น เราก็จะเป็นสุข แต่หากเราไม่ทำอะไรเลยพื้นที่บวกคงไม่มีทางแทรกลงไป ข้อสำคัญการมองโลกในแง่ดีช่วยให้เรามีชีวิตที่สดใส ไม่หดหู่ ห่อเหี่ยว และมีพลังกายพลังใจในการปฏิบัติงาน

16. รักอย่างไม่มีเงื่อนไข (love unconditionally) ข้อนี้ใกล้เคียงกับคำสอนของพุทธศาสนา มหายานอย่างมาก แสดงว่าความรักเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการทำงานอย่างไม่มีเงื่อนไข ถ้าหากทุกคนในองค์กรมีความเป็นเนื้อเดียวกัน การทำงานย่อมราบรื่น การรู้จักรัก รู้จักให้อภัย รู้จักใช้เหตุผลอย่างมีสติ เมื่อนั้นทุกคนก็จะเกิดปัญญาว่า ความรักแบบไร้เงื่อนไขจะเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคีในองค์กร ความขัดแย้งป็นเกลียวก็จะน้อยลง ทว่าการจะให้ส่วนใหญ่ขององค์กรเข้าถึงวิถีนี้ จำต้องให้การศึกษ และบ่มเพาะในทุกระดับของพนักงาน นี่คือนิสัยอย่างหนึ่งที่จะช่วยจรรโลงการทำงาน จรรโลงจิตใจให้เกิดความสุขในงาน

17. ไม่ยอมแพ้ (don't give up) ไม่ว่างานที่ปฏิบัติจะเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งหนึ่งที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าต้องรู้จักวิธีแก้ปัญหาด้วยพึ่งจำไว้เสมอว่าในโลกนี้ไม่มีอะไรสมบูรณ์แบบ ดังนั้น จึงไม่มีวิธีการใด

ที่สมบูรณ์แบบร้อยเปอร์เซ็นต์ หากมีวิธีการที่คิดว่าสมบูรณ์แบบ ปัญหาที่รออยู่คงไม่ได้รับการแก้ไข ฉะนั้น แม้วิธีการที่เราแก้ อาจไม่สำเร็จ ก็พยายามแก้ไข ปรับปรุงไปเรื่อยๆ อย่างไม่ยอมแพ้แล้ว เมื่อนั้นความสำเร็จย่อมอยู่ใกล้มือ และเป็นประสบการณ์ชั้นครูแน่นอน

18. ทำที่ที่ดีที่สุดแล้วอย่ายึดติด (do your best and then let go) เชื่อว่าหลายคนคงจะเห็นวิวัฒนาการในหลากหลายเรื่อง อาทิ กล้องถ่ายรูปก็ดี โทรศัพท์เคลื่อนที่ก็ดี มีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว ผลิตภัณฑ์ที่มองว่าดีที่สุดในวันนี้ ในอีกปีสองปีอาจล้าสมัยไปแล้ว เพราะมีวิวัฒนาการใหม่ที่ดีกว่าเข้ามาแทนที่ ในทำนองเดียวกัน สิ่งใดหรือวิธีการไหนที่เราเอามาใช้แล้ว ก็จงอย่าได้ยึดติดเด็ดขาด เพราะมันจะมีนวัตกรรมใหม่ที่ดีกว่าเข้ามาแทนที่ เมื่อมาถึงตรงนี้ คงต้องยกเอาคำธรรมะที่พูดว่า ทุกสิ่งเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป และจะเป็นวงจรเช่นนี้ตลอดไป เพราะฉะนั้น จงมีความสุขกับการทำที่ดีที่สุดแล้วอย่าได้ยึดติด เพราะการยึดติดความสำเร็จจะนำไปสู่ความล้มเหลว ดังคำที่ว่า success leads failure

19. ดูแลตนเอง (take care of yourself) ตราบดีเราายังอยู่ในโลกธาตุแห่งนี้ เรายังต้องใช้ร่างกายนี้ในการทำงาน ร่างกายนี้จึงเป็นพาหนะในการผลิตความคิด ผลิตผลงาน แต่การจะให้ผลิตงานได้ดีนั้น เราจำเป็นต้องดูแลสุขภาพของเราให้แข็งแรงด้วย ดังนั้น การหมั่นดูแลสุขภาพทั้งกาย ใจ และอารมณ์ จึงเป็นเรื่องจำเป็น หมั่นหาเวลาเพื่อปรับ และปรุงความสดชื่นให้แก่ตนเอง เมื่อร่างกาย ใจ อารมณ์ มีความสมดุล มีความกลมกลืนอย่างสุขสมบูรณ์ การทำงานย่อมมีความสุข

20. คืนสังคัม (give back) ข้อนี้ถือเป็นข้อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นความสุขอย่างเหลือล้น แสดงถึงพลังแห่งการสำนึก รู้พลังแห่งการขอบคุณต่อสังคัม ผู้ที่จะทำเรื่องเหล่านี้ได้ นับเป็นบุคคลที่มีจิตสาธารณะอย่างแท้จริง เราคงเคยเห็นหลากหลายบุคคลอีกมุมหนึ่งอย่างประหลาดใจว่าบุคคลเหล่านี้ กล้าลงมาช่วยงานสังคัมจากเหตุการณ์ภัยร้ายแรงธรรมชาติ หรือแม้กระทั่งการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร จิตใจของบุคคลเหล่านี้ควรค่าแก่การชื่นชม และยกย่อง หากเรามีบุคคลเหล่านี้มากๆ ในสังคัม สังคัมก็จะได้รับการดูแลอีกแรงหนึ่งอย่างไม่ถูกทอดทิ้ง และผู้ที่ทำคุณคืนสังคัมจะสุขใจเพียงใด

สรุป

การสำรวจของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเกี่ยวกับความสุขในการทำงาน ถือเป็นเรื่องน่าคิดไม่น้อย กระนั้นก็ดี ในส่วนของทางตะวันออกอย่างเอเชียบ้านเราอาจมีข้ออื่นที่อาจแตกต่างกันบ้าง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของ “คน” นั่นเองว่ามี “จิต” ที่พึงพอใจแค่ไหน อาจจะมีบริบทที่ต่างกันบ้าง แต่เชื่อว่าโดยหลักๆ แล้วน่าจะไมต่างกันสักเท่าไร

